

det til at gøre endnu mere Gavn. En Hesteavlsforening kan jo oprettes, naar man anskaffer sig en Hingst og saa kaarer de Hopper, man har paa Egnen, hvad enten de ere mere eller mindre gode. En Kvægavlsforening kan altid oprettes, naar man anskaffer sig en Tyr uden Hensyn til, om Køerne der paa Pladsen ere mere eller mindre gode. Hvor Moderdyrene tillige ere gode, har man de allerbedste Betingelser for, at Afkommet bliver godt, det kan ikke nægtes, det er aldeles ubestrideligt. Ogsaa *det* ny findes der i Forslaget, at der lægges særligt Vægt paa, at ogsaa Afkommet er godt; man har stærkt pointeret, at det ikke gælder saa meget om, at det enkelte Individ er godt, som at Afkommet er godt, og man gaar derfor over til ved Dyrskuerne at faa præmieret Samlinger og Familiegrupper. Det kan være godt nok, at det enkelte Individ er godt, men naar det viser sig, at Afkommet og Opdrættet eller Samlinger af Opdræt eller hele Familier, der ere nær beslægtede, er godt, er man naaet et Stykke nærmere til Maalet. Man gaar over til Konkurrencer mellem hele Kvæghold, for at faa den størst mulige Vejledning og Oplysning om disse Kvæghold, for at faa at vide, om de virkelig ere gode. Nu hedder det undertiden, at der skal være en god Besætning her og der. Det kan være muligt, at det er saaledes, men det bliver først betryggende, naar man virkelig gennem alle de Oplysninger, man kan skaffe til Veje, faar det konstateret, naar man ved Afholdelsen af Konkurrencer, der strække sig over et Par Aar, faar konstateret, at de og de Dyr ere de bedste, at de yde den bedste og fedeste Mælk, ere opdrættede ensartet, og at Besætningen i det hele er konstant; først saa har man Garanti for, at det er et godt Sted at henvende sig for at faa Avlsdyr. Ogsaa ved Støtte af rationel Opdræt lægger man Vægt paa, at det kan blive saa vejledende som muligt. Jeg maa navnlig her bemærke, at vi med Hensyn til Kvæget have søgt at skaffe os den størst mulige Oplysning dels ved de allerede afholdte Konkurrencer, dels ved Stambogsføring, dels gennem Kontrolforeninger. Endelig have vi gennem en Række Fodringsforsøg, der have været afholdte efter Initiativ af Landbohøjskolen eller af andre, rundt omkring i Landet, faaet Vejledning og godt Kendskab til enkelte Grene af Husdyrbruget, og man søger at fortsætte paa denne Vej. Men for Hestes vedkommende have vi ikke ret meget at holde os til. Det er først i den allersidste Tid, at

man har gjort Forsøget med Fodring af Heste ude i det almindelige Landbrugs Tjeneste. Ellers have vi lidet eller intet i Retning af Forsøg med Heste. Nu er det maaske lige saa nødvendigt, som det er med Hensyn til Kvæget, og det er derfor rimeligt, at man ved at gaa over til rationelt Opdræt søger at erhverve sig al mulig Oplysning. Der er klaget over, at Avlsdyrene ere blevne for dyre. Det er nu en Klage, der kan være mere eller mindre berettiget. Det er en Skønssag, men ere Dyrene gode, kunne de ikke let være for dyre. Det skal imidlertid indrømmes, at navnlig Hingste ere komne op i en ualmindelig høj Pris, og at man i mange Tilfælde er bleven skuffet, idet man ikke havde tilstrækkeligt Kendskab til Hingstene og ikke kunde have det. Thi saaledes som Hingsteopdrættet hidtil har været, har det været en ren Spekulationsforretning, hvor en Mand, der søger at forcere et ungt Dyr frem til at opnaa en god Bedømmelse ved Dyrskuer og derefter en høj Pris ved Salg, uden nogen som helst Kontrol hjemme i sin Stald har kunnet fodre — selvfølgelig — ganske efter Forgodbefindende og i mange Tilfælde har kunnet anvende en kunstig og helt urationel Fodring. Han har ved en hel Mængde andre snedige Foranstaltninger, f. Eks. ved at stille Dyret i en bestemt Stilling, kunnet søge at hæve de Føjl, som Dyret havde eller havde Anlæg til at faa. Naar et saadant Dyr er kommet frem paa Dyrskuet, overfedet, om jeg saa maa sige, eller i meget stærk Foderstand, saa det har kunnet opnaa en ualmindelig stor Udvikling i en ung Alder, har man tit sagt, at det er et ualmindeligt godt Dyr, medens det i mange Tilfælde kun er naaet dertil paa Bekostning af Sundheden. Vi have haft altfor mange Hingste, der ere „gaaede til“ i en altfor tidlig Alder og ikke have svaret til Forventningerne. Der er derfor taget Sigte paa, at man gennem kontrolleret Avl kan lære ogsaa disse Hingste tilstrækkeligt at kende. Det er derfor i god Overensstemmelse med et rationelt Avlssystem, at man har tænkt sig Avlsforeninger eller Opdrætningsanstalter, hvor der bliver lagt særlig Vægt paa, at Hingstene faa en god Opdræt. Endvidere er man ved Fælleskuer gaaet over til at anerkende, at de kunne faa større Tilskud end ved almindelige Skuer, fordi Samlingerne der ere større, ligesom man ogsaa, hvor flere Landboforeninger holde Dyrskuer i Fællesskab, kan forøge Tilskuddet med 10 pCt. Dette er altsaa en ny Tanke, at hvor Be-